

[Undervisningsministeren.]

mindelige Undervisning, svagt begavede Børn, som der efter den nye Skolelov er givet Anvisning paa en særlig Undervisning for. Det lader sig forholdsvis let ordne i store Byer, hvor der kan indrettes Klasser for disse Børn, men som det ærede Medlem nævnte, vil Spørgsmaalet blive vanskeligere i mindre Byer og naturligvis særlig ude i Landsbyskolerne, hvor man ikke for et enkelt Barn kan indrette en særlig Undervisning, der passer til den Slags Børn. Jeg vil dog mene, at man ved Benyttelse af Bestemmelserne om Skoleforbund nogle Steder vil kunne løse Opgaven, og det var vel ogsaa muligt, at man inden for Amterne kunde samle Børn fra et større Omraade til en Skole af denne Art. Jeg tror, det er meget vigtigt, at disse Børn saa vidt muligt i Skoletiden bliver i deres Hjem, og derfor vil jeg anse det for ønskeligt, at man ude omkring har Opmærksomheden henvendt paa at samle disse Børn fra større Omraader, men alligevel saaledes, at Børnene til Stadighed kan opholde sig i deres Hjem i de Aar, hvor de følger Undervisningen i disse Skoler. Med Forstaaelse af Spørgsmaalet ude omkring i Amterne tror jeg ogsaa, det vil kunne løses, selv om der skulde blive Spørgsmaal om at befordre disse Børn til Skolen. Afstanden betyder jo i vor Tid ikke mere saa meget.

Det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen ønskede en Udtalelse af mig angaaende Amtsskolekonsulenterne. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Amtsskolekonsulenternes Stilling med Hensyn til deres egne Skoler ikke er fuldt tilfredsstillende. Befolkningen paa de Steder, hvor Amtsskolekonsulenterne har deres Skole, er ikke alle Vegne tilfreds med at skulle have Vikarer, især hvis disse ofte skifter. Amtsskolekonsulenterne har allerede skabt sig en meget stærk Stilling i Befolkningen, de er blevet helt og fuldt det, vi ønskede: Befolkningens og Skolernes gode Hjælpere og Vejledere, og navnlig i disse Aar, hvor Skolespørgsmaalet staar paa Dagsordenen næsten i hver Kommune i Landet, er der helt Brug for deres Arbejdskraft. Da Tilsynsloven blev vedtaget, var det ikke mindst fra det ærede Medlems Partis Side Meningen, at man skulde prøve sig frem paa dette Omraade. Jeg mener imidlertid, at Konsulenterne allerede

nu ved deres dygtige Arbejde har vist, at de har bestaaet Prøven, og hvis der hos de kommunale Myndigheder er Ønske om nu at tage Spørgsmaalet om Konsulenternes Forhold op, er jeg villig til en Forhandling.

Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen spurgte mig, om jeg mente, at Grundlaget for det særlige Tilskud til Askov Højskole, som gives i Henhold til Loven af 1913, stadig er til Stede. Jeg maa dertil svare, at det mener jeg, det er. Askov Højskole har ved sin udvidede Undervisning og sine Lærerkursus været af saa stor Betydning for hele Højskolebevægelsen, at det ekstra Tilskud, denne Skole faar i Forhold til andre Højskoler, efter min Mening er fuldt berettiget. Det ærede Medlem spurgte dernæst, om det ikke til andre Højskoler burde gives et lignende Tilskud som det til Askov, og dertil maa jeg svare, at nogen enkelt Skole, der kan sammenlignes med Askov, og som kunde være berettiget til et særligt Tilskud, mener jeg ikke, der er.

Derimod er det rigtigt, at mange Højskoler i disse Aar arbejder under meget vanskelige økonomiske Kaar, dels fordi Elevtallet mange Steder er for lille, dels fordi disse Skoler vanskeligt kan sætte Elevbetalingen saa højt op, som de stigende Udgifter til Bygninger og Lærerlønninger kunde nødvendiggøre. Højskolen har i det hele taget vanskelige Kaar i Tiden. Befolkningens Interesse samler sig i stigende Grad om Eksamensskolen og den faglige Uddannelse, og de aandelige og alment kulturelle Opgaver, som er Kærnen i Højskolens Arbejde, møder mindre Forstaaelse i Befolkningen i disse Aar. Jeg tror imidlertid, at dette engang bliver anderledes, og meget ønskeligt var det, om Højskolen, der for en Del af Befolkningen i Tiden, der er gaaet, har haft saa stor Betydning, kunde faa en langt større Del af Befolkningen i Tale. Jeg mener, at Højskolen har haft saa stor kulturel Værdi, at det vil være rimeligt at følge dens Forhold i disse Aar med Opmærksomhed, og det er muligt, at vi inden længe maa tage Højskolens økonomiske Stilling op til Drøftelse. Kunde der i større Kredse af Befolkningen vindes Forstaaelse for Højskolens Betydning, var det ogsaa lettere at klare de økonomiske Vanskeligheder, som disse Skoler staar i.

Jeg har derefter til Slut nogle Be-